

ویژگی‌های نظامیان ارشد برای ارتقا

۲۲ دی ۱۴۰۲ ساعت ۲۱:۴۹

کسانی به درجات بالای نظامی ارتقاء می‌یافتند که به واسطه سرسپردگی، ارتباط با بیگانگان، اعمال خشونت و سرکوب حرکت‌های مردمی و سرانجام، همواره گوش به فرمان دستورات ملوکانه بودن را اثبات کرده باشند.

در کنار شرایط متعددی که نظامیان جهت ارتقا پیش رو داشتند، وجود برخی از شرایط و ویژگی‌های شخصیتی نیز در ارتقا جایگاه نظامیان موثر بود. یکی از این ویژگی‌ها، ابستگی و سرسپردگی به عوامل داخلی و خارجی بود.

«پهلوی‌ها به همه چیز و همه کس از منظر میزان کارآمدی آنان در چهارچوب نظامی می‌نگریستند. تحت این شرایط، در کانون نظامی کشور که همواره در بخش وسیعی از بدنه آن، نیروهای دلسوز و متدین بسیار یافت می‌شد، کسانی به درجات بالای نظامی ارتقاء می‌یافتند که به واسطه سرسپردگی، ارتباط با بیگانگان، اعمال خشونت و سرکوب حرکت‌های مردمی و سرانجام، همواره گوش به فرمان دستورات ملوکانه بودن را اثبات کرده باشند. اگرچه برای ارتقاء درجه افسران ارشد به بالاترین درجات ارتش و سایر قوای مسلح، قوانین و مقرراتی تدوین شده بود که افسران لاجرم می‌بایست حائز اکثریت آن شرایط مصوب می‌گردیدند تا در لیست ترفیع‌بگیران جا داده شوند، اما بررسی‌های انجام شده از سوابق موجود مؤید این واقعیت است که بسیاری از ارتشیان مؤمن و باسواد که دارای شخصیت مستقلی بودند، علی‌رغم احراز آن شرایط، به درجه سرتیپی نرسیدند. ضمن آنکه، بنا به گفته سران ارتش شاهنشاهی، شاه از انتخاب فرماندهان قدرتمند نیز احتراز می‌نمود. در همین ارتباط، سپهبد خلبان شاپور آذربرزین، آخرین جانشین نیروی هوایی شاهنشاهی، چنین اظهار داشته است: «شاه در انتخاب فرماندهان، هیچ وقت آدم قوی نمی‌خواست وقت. آدم محبوب هم نمی‌خواست. ابداء، مبتکر هم نمی‌خواست. می‌گفت همین که من می‌گویم، بکنید.»

منبع: شاداب عسگری، بهائیان نظامی در حکومت پهلوی دوم، تهران، موسسه فرهنگی هنری و انتشارات مرکز اسناد انقلاب

اسلامی، ۱۳۹۶، ص ۲۱۱

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۴۷۶/ویژگی-نظامیان-بها-ویژگی>